

[Erik Eriksen.]

ter er særlig aktuelle i øjeblikket. Den højtærede forsvarsminister er jo engang i et modigt øjeblik kommet med en udtalelse om, at det ikke kunne lade sig gøre at køre på frihjul. Jeg ved ikke, hvem den højtærede minister har tænkt på, naturligvis ikke . . . (*Forsvarsministeren* [Poul Hansen]: Også på venstre!). Også på venstre? Har den højtærede minister haft indtryk af, at venstres medlemmer i forsvarsudvalget ikke ville være med til en positiv ordning? Så er den højtærede minister åbenbart befængt med samme opfattelse, som landbrugsministeren var inde på: at det skyldes venstre og konservative, at vi ikke havde fået en ny forsvarsordning. Det bliver mere og mere klart for mig, at det er det rigtige, vi har gjort ved at udtræde af udvalget. Jeg vil gerne indrømme over for det radikale venstre og det ærede medlem hr. A. C. Normann, at jeg virkelig har haft og fremdeles har følelsen af, at når man fra radikal side vil borttage det økonomiske grundlag for en frivillig eftertjeneste, er det, fordi man fra den side ikke ønsker at være med til at popularisere forsvaret. Jeg må indrømme, at denne opfattelse har jeg ikke blot antydningvis, men faktisk.

Det var det ene.

Det andet er, at jeg har indtryk af, at det radikale venstre vil være imod en eventuel nyordning ligegyldigt på hvilket område, forudsat at den koster flere penge. Der er kun ét, der tæller i den forbindelse fra radikal side. Det er min faste overbevisning, at hvis der var et flertal for at prøve den vej, jeg har peget på, ville det kunne få betydning for hele befolkningens indstilling til forsvaret. Der er ingen grund til at skjule — det er noget, vi alle ved — at forsvarsordninger og militærordninger altid er noget uendelig vanskeligt i et demokratisk land.

Vi ved jo alle, at det ikke står i vor magt at begejstre på dette område, og det er heller slet ikke muligt at opfanatisere nogen stemning. Jeg tror, at vi udmærket kan få folk til at forstå, at vi her i landet som i alle andre lande er nødt til at have et forsvar af en vis størrelse og repræsenterende en vis slagkraft. Når det anerkendes, hvorfor så ikke prøve at nå frem til en ordning, som også folkeligt vil møde forståelse? Den ud-

vej, jeg har foreslået forsøgt, gør det muligt at sikre en forsvarlig uddannelse, sikre tilstedeværelsen af de nødvendige bestående styrker, og sætter os i stand til at nedsætte den tvungne tjenestetid. Det er altså en lige så effektiv ordning som den, vi har, personlig tror jeg mere effektiv, og samtidig, gentager jeg, er det en ordning, der vil møde større forståelse, skabe større tilfredshed i de kredse, der skal bære byrderne.

Det er de bemærkninger, jeg har ønsket at gøre ved denne lejlighed, for at det skulle stå fuldstændig klart, hvilket standpunkt vi har, og hvilke motiver vi har haft til at foretage det skridt, vi har foretaget ved at træde ud af forsvarsudvalget.

Poul Møller: Jeg vil først takke den højtærede finansminister for hans bemærkninger om det, jeg sagde om folketingets arbejdsform og arbejdsvilkår. Jeg forstod, at han havde hørt med interesse på mine betragtninger og havde en vis sympati for dem, men han havde vist ikke meget at have denne sympati i, og det beklager jeg for så vidt. Jeg vil dog gerne, før sagen forlades og denne debat afsluttes, sige, at det er ikke kun et spørgsmål om, hvad regeringen vil, det er i høj grad et spørgsmål om, hvad folketinget og dets partier vil. Folketingets arbejdsform er noget, vi selv har ansvar for, og jeg vil derfor opfordre andre partier og udvalget for forretningsordenen til at arbejde med dette problem i den kommende vinter uden hensyn til den sympati, vore tanker møder hos regeringen.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle bemærkninger om tvangslånet. Jeg beklager for så vidt, at det ærede medlem hr. A. C. Normann i sin tale i går ikke var rigtig glad ved at blive mindet om det, han sagde for nogle få måneder siden. Jeg forstod på ham, at han sagde, at det var ikke præcis lige nu disse obligationer skulle udleveres. Jeg har et citat fra Politiken, som jeg beder om lov til at bringe foruden et senere citat i denne forbindelse. Den 18. august skrev Politiken i anledning af en tale, det ærede medlem havde holdt dagen forinden i Hovborg, det radikale smørhul:

„Normann gav i øvrigt udtryk for sympati for tanken om at frigive de nye tvangslånsobligationer om et års tid i